

Formandens beretning til generalforsamlingen den 8. marts 2023

Vedr. året 2022.

Jeg har valgt i år at aflægge beretning på en lidt anderledes måde end tidligere, og anderledes end den gængse måde i almindelige foreninger. Det får I at høre lidt senere.

Verden og Danmark

Lad mig starte med det store udsyn. Året 2022 blev året, hvor den store pandemi og dens indvirkning på samfundene blev mere eller mindre 'normaliseret'. I foreningen valgte vi at lægge ansvaret for deltagelse i vandring og andre arrangementer ud til den enkelte deltager – og således ikke aflyse, selvom vi måtte aflyse et par arrangementer først på året.

I årets løb var der pilgrimsvandring til klimatopmødet i Glasgow, som samlede en stor gruppe af pilgrimme fra hele Europa, og herhjemme blev der afholdt 'Himmelske dage' i Roskilde.

Pilgrimsvandring fra Trondheim til Rom blev også gennemført, og herhjemme måtte vi i forskellige foreninger trække i arbejdstøjet for at lave et service-tjek på den strækning af Hærvejen, som passerer igennem Viborg kommune.

Den ulykkelige krig i Ukraine blev adresseret på en vandring og i et nyhedsbrev i vores forening, og det er mit håb, at der snart kan blive fred i dette hårdt ramte land – i Europa.

Rundt om os bliver vandring for fred, for klima og for social retfærdighed mere og mere almindelige – og en sammenfletning af pilgrimsvandring og forskellige, såkaldt politiske dagsordener, er ikke længere helt ualmindelig.

Interessen for vandring – og pilgrimsvandring – er stabilt tiltagende, og her på det seneste er der indviet endnu nogle vandrerruter – højskoleruten mellem udvalgte højskoler i Østjylland, og Sankt Gertrud stien på Nord- og Midtdjursland!

Vores forening – og det ydre

Her starter så ændringen i beretningen, idet jeg i det følgende vil beskrive aktiviteterne i Viborg Pilgrimscentrum dels gennem det ydre – i handlinger – dels i det indre.

14 enkeltdags-vandring blev i 2022 gennemført i forenings-regi – og tre forløb over 3 til 4 dage – nemlig på Møn, Nationalpark Mols bjerge, og Nationalpark

Vadehavet. Yderligere var planlagt vandrerejse til Trondheim og Nidaros, men den blev aflyst – indtil bedre tider.

Yderligere har vi gennemført generalforsamling, medlemsmøde og et godt besøgt og meget positivt omtalt foredrag v. Bent Jul omhandlende 'døden'.

Sammen med de øvrige nationale pilgrimsforeninger og foreningen 'Danske Kultur- og Pilgrimsruter' var vi repræsenteret på 'Himmelske Dage' i Roskilde. Et kæmpe-arrangement med over 400 events på 4 dage, foreningernes telt på 'Mulighedernes marked' – og aktiviteter på teltpladsen lidt udenfor byen. Det kræver mange kræfter, og jeg mener at vi skal overveje, om vi vil deltage aktivt i et sådant arrangement. Næste gang afholdes det i 2025 i Silkeborg.

Erfaringer, som kan uddrages af årets program kunne være, at det er en god idé at deles om forpligtelserne på vandringer, især når de strækker sig over mere end en enkelt dag. Det er for sårbart, hvis væsentlige informationer om en given aktivitet alene besiddes af en enkelt person – som i tilfældet med de tre dage på Møn, hvor jeg pludselig blev forhindret i at deltage, og er taknemmelig for, at andre i den situation greb forpligtelsen – gælder især Kirsten Birgitte, Bente og Ole – og pilgrimspræsten på Møn, Elizabeth Knox-Seith.

Programmet i 2022 var velbesøgt, men rummede også talrige vandringer m.m., så det maner til eftertanke, om vi skal have så stort et tilbud, eller om det er bedre med lidt færre aktiviteter, som så – muligvis – bliver endnu mere omfattende, hvad angår deltagere.

De tre mere kursus-agtige forløb Café Eksistens, 'Vejen' skrevet af Lene Højholt, og 'vandring og meditation', som i dette års program har ændret titel til 'vandring og fordybelse', vil jeg også nævne. Café Eksistens har over årene ændret sig en del, og er nu en slags nysgerrig-Per, som går på udforskning af alle mulige personers og gruppers engagement i tro – og religion. 'Vejen' koncentrerer sig om arbejdet med Lene Højholts bog og Johannes-evangeliet, og er kommet rigtigt godt i gang hen over vinteren og fortsætter i hele 2023 og ind i 2024. 'Vandring og meditation' er ændret en del, så der ikke længere er samme fokus på kristen meditation. Den fysiske form er den samme, men indholdsmæssigt flytter det sig lidt mere hen imod et vandrings-forløb med mindfulness. Der er stadig ledige pladser på forløbet, som gennemføres lige om lidt, nemlig fra 25.-31. marts.

Samarbejdsrelationer med andre pilgrimsinitiativer har ligget lidt stille, idet vi ikke har gjort noget særligt for at genoptage samarbejdet med Pilgrim Nordjylland, Pilgrim Mors og Birgittaforeningen i Mariager. Det kunne godt være en opgave i det kommende år.

I lørdags deltog jeg i generalforsamlingen i foreningen Danske Kultur- og Pilgrimsruter. Jeg har tidligere udtalt mig kritisk om denne forening, men det virker som om der nu er ved at komme drift i tingene. På generalforsamlingen

ændrede foreningen navn til 'Pilgrim Danmark' for at signalere, at foreningen vil være paraply-organisation for pilgrimsforeningerne i Danmark. Der var lidt modstand fra foreningen 'Danske Santiago-pilgrimme', og det ser ud til, at foreningen i det kommende år kan engagere sig i en indsats for at fusionere med Santiago-foreningen. Et udfordrende og krævende arbejde, så vidt jeg kan se. Personligt havde jeg valgt at opstille til bestyrelsen og blev også valgt ind, men min dagsorden i den sammenhæng er mest at arbejde for at få etableret en vandrings-kalender, som indeholder tilnærmelsesvist alle pilgrimsvandringer i Danmark.

På medlemsmøde i november og i nyhedsbreve har jeg informeret om ændringer i foreningens organisatoriske struktur, dels for at lette bestyrelsens og formandens arbejde, dels for at gøre foreningen mere transparent – væsentligt, at alle kan se, hvad der foregår og følge ideer, der bliver til beslutninger og konkrete handlinger eller aktiviteter. En struktur med stærkere medlems-engagement vil også medvirke til at skabe et større ejerskab til foreningen og aktiviteterne hos medlemmerne. Det vil jeg gerne lægge op til en snak om – når den formelle generalforsamling er færdig.

Vores forening – og det indre

Når jeg kigger rundt – her til generalforsamlingen – og på vores mange pilgrimsvandringer, så ser jeg nogle mennesker, som alle er i gang med en udvikling. Straks du melder dig til en pilgrimsvandring, fortæller du indirekte, at du har nogle ønsker, noget, som du vil engagere dig i og arbejde med. Det kan være naturoplevelsen – landskabet, planter, fugle og måske genopdagelsen af hidtil truede arter. Det kan være kulturen – kirkerne, kirke-udsmykningen, kloster-ruiner, menneskers særlige spor i landskabet, forfatterne m.v. Det kan være oplevelsen af en gudstjeneste – eller en andagt i det fri. Og det kan være fællesskabet – det særlige samvær, som pilgrimsvandringen inviterer til. Og hvad er det så for noget? Allerede inden vi mødes er pilgrimsvandringen startet, for hver enkelt af os er stemt i en glad forventning om mødet med de andre pilgrimme. 'Det velsignede møde', som Elizabeth Knox-Seith har udtrykt det. På vandringen sker der ofte det forunderlige, som vi nok mest oplever individuelt, nemlig den store glade følelse over natur, luft, kultur, mennesker, pilgrimme. Måske oplever pilgrimmen glimt af enhed – med naturen, medvandrere, det guddommelige.

Hvis vi som enkelt-pilgrimme påtager os vores 'kald' til at påbegynde en udvikling på det åndelige plan, så bliver også det en integreret del af pilgrimsvandringen. Vi ændrer måske fokus fra blot at gå til at gå med glæde, med kærlighed, med fred. Måske bliver vi mere opmærksomme på de øvrige vandrede, tilbyder måske vand eller en håndfuld hasselnødder – eller måske en samtale om livets vand. Måske

Viborg Pilgrimscentrum
Villavej 10, 8800 Viborg
Mail: kontakt@viborgpilgrimscentrum.dk

glemmer vi personlige modsætninger og tager skridt til nærvær med en pilgrim, som vi ikke lige har det helt let med.

Alt sammen eksempler på, at balancen mellem personligheden – ego'et – og sjælen eller bevidstheden – er ved at ændre sig. Det er ikke længere så vigtigt at bedømme eller vurdere (er en anden pilgrim mere udviklet end jeg selv?) – og det er slet ikke vigtigt at 'få ret', det er bedre at lytte åbent og modtagende til det, som den anden fortæller – fra dybet af følelser og bevidsthed.

Måske forholder det sig på samme måde med en organisation, en forening. Måske er Viborg Pilgrimscentrum som forening inde i et lignende udviklingsforløb? Fra pionérånd og nybygger-stemning til krise, kamp og skuffede forventninger. Fra håb og afhængighed af andre, ydre instanser til større selvstændighed og indre styrke. Fra spontan aktivisme til modent engagement.

Viborg Pilgrimscentrum er måske et sted, som magter at sætte den enkelte pilgrim i 'centrum' og ud fra dette centrum skabe et enestående fællesskab, som for en stor del bygger på åndelige værdier, hjælpsomhed, imødekommenhed, gæstfrihed, nænsomhed, medfølelse – kærlighed.

Jeg vil ikke sige, at alle disse overvejelser var med, da jeg besluttede at 'tage to år mere' i foreningens bestyrelse. Men nu, hvor jeg er inde i alle disse tanker igen, så skal min begrundelse måske findes netop her i skæringspunktet mellem den enkelte pilgrims personlige, spirituelle udvikling og Viborg Pilgrimscentrums sociale, åndelige vej.

Tilbage er kun at sige TAK. Til hver og en af jer, og jeg nævner ikke nogen navne, for så skal jeg lave en meget lang remse. Stifindere, kaffebryggere, borddækkere, vandrende, idé-mennesker Ja, alle jer. Tak, uden jer kunne dette her slet ikke lade sig gøre!